

Resolució 517/2024, de 25 d'abril**Número d'expedient de la Reclamació:** 106/2024**Administració reclamada:** Ajuntament de Tarragona**Informació reclamada:** Escrits judicials.**Sentit de la resolució:** Desestimació

Resum: Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha explicat abastament els motius que justificaven l'estimació parcial de la sol·licitud d'accés a la informació pública inicial i ha facilitat a la persona reclamant, a través de la GAIP, tota l'argumentació necessària per a comprendre l'abast de la resolució que posava fi al procediment d'accés a la informació pública, en el marc d'aquest procediment davant la GAIP. Aquest fet comporta la pèrdua d'objecte de la Reclamació, atès que la persona reclamant s'ha aplanat als motius esgrimits per l'Administració i això provoca que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de fer cap declaració sobre l'abast del dret d'accés exercit.

Paraules clau: Ajuntaments. Interessats. Escrits processals. Reclamació contra estimació parcial. Desestimació. Límits. Igualtat de les parts en procés judicial. Propietat intel·lectual.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El 19 de gener de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 106/2024, presentada per una persona interessada contra l'Ajuntament de Tarragona en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent.
2. En diverses dates, la darrera el 05 de desembre de 2023 la persona reclamant sol·licita a l'Ajuntament de Tarragona la següent informació: "(...) la còpia completa dels escrits de demanda presentats en el si dels recursos contenciós administratius que tenien per objecte (...)” determinats “expedients de disciplina urbanística incoats contra les construccions de les finques indicades, així com dels documents que es van acompanyar els mencionats escrits de demanda”.
3. La Reclamació presentada el 19 de gener de 2024 indica que l'Ajuntament ha desestimat parcialment la sol·licitud d'informació presentada.
4. El 26 de gener de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de

procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.

5. El 25 de gener la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Tarragona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

6. L'Ajuntament de Tarragona compleix amb el requeriment de la GAIP en data XXX i tramet l'informe amb el contingut següent:

“La petició efectuada pel senyor XXX, de data 9 d'octubre de 2023, en la qual demanava còpia completa dels escrits de demanda objecte dels procediments ordinaris núm. 33/2020 i 277/2020 del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Tarragona, aquesta Assessoria Jurídica va informar que la documentació requerida no podia ser lliurada, en base a l'Article 21 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, en relació als límits al dret d'accés a la informació pública, que diu: “1.- El dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a (entre d'altres): (...) d) El principi d'igualtat de les parts en els processos judicials o la tutela judicial efectiva. (...) g) El secret professional i els drets de propietat intel·lectual i industrial. (...)” En relació a l'entrega de la demanda en un dels procediments (procediment ordinari 277/2020 del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Tarragona), a la vista de que aquest no està finalitzat, i en base al regulat a l'art 21.1d abans esmentat, hem de fer constar que el coneixement de la demanda, en un procediment que encara no està resolt de forma definitiva, podria veure perjudicats els interessos processals de les parts, donat que desconeixem si aquests són comuns a tots els litigants o l'argumentació esgrimida per uns pot perjudicar als altres en la seva defensa. De fet els processos judicials es corresponen a procediments de restauració de la realitat física alterada de construccions existents en finques veïnes. El que podria comportar algun conflicte d'interessos. Per una altra banda, l'entrega de les demandes elaborades pels lletrats privats que defensen als corresponents actors en cadascun dels procediments ordinaris núm. 33/2020 i 277/2020 del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Tarragona poden afectar a drets de propietat intel·lectual. Aquest motiu es fonamenta en base al recollit a l'art 21.1 g) de la Llei 19/2014, de 29 de desembre. En aquest sentit, la sentència de 2 de març de 2017, de la Secció 1^a de la Audiència Provincial de Salamanca, número 107/2017. Aquesta sentència fa esment de l'art 10 del Real Decreto Legislativo 1/1996, de 12 de abril, pel qual s'aprova el Text refós de la llei de propietat intel·lectual. Aquest precepte inclou dins de les

creacions originals que són objecte de propietat intel·lectual al seu apartat a): ... escrits, ... informes forenses ..., i qualsevol altra obra de la mateixa naturalesa. Es tracta d'una enumeració que no té la vocació de "números clausus", i no pretén contenir totes les creacions objecte de protecció, per tant s'admeten altres. Així, diu la sentència que no existeix obstacle per a considerar que té caràcter de creació objecte de protecció un escrit dirigit al tribunal. En la sentència referenciada, el Tribunal reconeix doncs la condició d'obra original protegida pel dret d'autor a l'escrit de demanda.

Així doncs, les demandes d'un advocat, s'inclouen dins de les obres objecte de defensa de la propietat intel·lectual. De fet, es tracta de documents elaborats per un professional per a un supòsit concret i per la defensa del seu client, al qual s'incorporen coneixements legals i tàctiques de defensa propis. I això, a fi de comptes, és el que fa decantar als clients en la elecció d'un o altre advocat. No podent-se negar el seu caràcter d'obra original. Això no obsta que perquè un altre pugui tenir accés a aquests documents, però sempre amb autorització del professional que l'ha elaborat.

7. En data 8 de març la GAIP trasllada l'informe a la persona reclamant amb l'avertiment següent: "En relació amb la reclamació presentada davant aquesta Comissió assenyalada amb el número 106/2024, us traslladem la informació que ens ha fet arribar l'Ajuntament de Tarragona. Si en un termini de 3 dies hàbils no ens comuniqueu el contrari, entendrem que dona resposta a la vostra sol·licitud d'informació pública, i finalitzarem el procediment per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació. Podeu contestar des de l'Àrea Privada <http://bit.ly/2ZxRkGe> però, en cap cas, utilitzeu el formulari reservat per a noves reclamacions, així com tampoc el correu electrònic". Dins del termini indicat la persona reclamant mostra la seva disconformitat amb la informació rebuda de l'Ajuntament de Tarragona i al·lega que no concorren en realitat els límits al·legats atès que l'Ajuntament no explica quina és l'afectació real als béns jurídics protegits per aquests límits.
8. Les al·legacions de la persona reclamant són traslladades a l'Ajuntament de Tarragona per part de la GAIP i de nou es rep un informe en data XXX amb les conclusions següents: "L'accés a l'escrit de demanda sol·licitat no compleix amb el concepte legal d'informació pública, atès que la demanda d'un procés judicial en curs no és un document ni elaborat ni adquirit per l'administració en l'exercici de les seves funcions; 2- L'accés a informació i documentació en el procediment ordinari 277/2020 pot produir afectacions als drets de les parts processals en el procediment judicial, per la qual cosa, ha de prevaldre el dret a la tutela judicial efectiva, essent aquest un supòsit de limitació del dret d'accés a la informació; 3- Els escrits de demanda, tenen la condició d'obra original protegida pel dret de l'autor, per la qual cosa poden ser vulnerats els drets d'explotació del Sr. XXXX; 4- Atès l'existència d'un règim d'accés especial previst en la llei 1/2000 de 7 de gener

d'Enjudiciament Civil, caldrà estar a les seves determinacions per tal de dirimir la sol·licitud d'accés a la informació presentada pel Sr. XXX".

9. En data 15 d'abril de 2024 la GAIP trasllada l'informe de l'Ajuntament de Tarragona a la persona reclamant amb l'avertiment següent: "En relació amb la reclamació presentada davant aquesta Comissió assenyalada amb el número 0106/2024, us traslladem la informació que ens ha fet arribar l'Ajuntament de Tarragona. Si en un termini de 3 dies hàbils no ens comuniquen el contrari, entendrem que dona resposta a la vostra sol·licitud d'informació pública, i finalitzarem el procediment per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació. Podeu contestar des de l'Àrea Privada <http://bit.ly/2ZxRkGe> però, en cap cas, utilitzeu el formulari reservat per a noves reclamacions, així com tampoc el correu electrònic".
10. En data 18 d'abril de 2024 la GAIP rep les alegacions següents de la persona reclamant: "Per tant, atenent a la clara manca de voluntat de l'Ajuntament de Tarragona a aportar la documentació, interesso que es resolgui directament la reclamació presentada. III.- Que, en relació amb el contingut de l'Informe remès per l'Ajuntament, em remeto íntegrament a l'escrit de la reclamació presentada, els arguments de la qual es mantenen en la seva integritat i no es veuen desvirtuats per les manifestacions que realitza el Consistori en l'Informe que s'ha traslladat amb aquest últim requeriment. No obstant l'anterior, considero convenient incidir en el nou argument que esgrimeix ara l'Ajuntament per denegar l'aportació de la documentació reclamada. En concret, s'afirma que no procedeix aportar els escrits de demanda i documents adjunts reclamats perquè, entre altres motius, existeix un règim d'accés especial per l'accés a la documentació establert a la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil. Doncs bé, aquesta part considera que aquests raonaments no poden acceptar-se, ja que els documents obren en poder de l'Ajuntament de Tarragona es troben en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, i per tant encaixen perfectament al concepte d'informació pública establert a l'article 2.b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Per altra banda, cal posar de manifest que el mateix Ajuntament de Tarragona està incorrent en una clara contradicció amb els seus actes propis, ja que el mateix consistori va concedir accés a Sentències, tal i com s'acredita mitjançant el DOCUMENT NÚM. 1 que s'adjunta al present escrit. De fet, aquesta Resolució va obtenir un informe favorable del departament d'Assessoria Jurídica de l'Ajuntament, que és precisament el mateix que ara informe en contra de l'aportació de la documentació reclamada. En aquest sentit, cal ressaltar que una de les Sentències a les que vaig tenir accés en virtut de la Resolució aportada té per objecte una de les demandes i documents adjunts sobre les que es reclama l'accés en el procediment que ens ocupa. No obstant, l'Ajuntament no ha ofert cap

tipus de justificació dels motius pels quals concedeix l'accés a un expedient anterior i no en el que ens ocupa, quan en ambdós casos resulta evident que es tracta de documentació generada en el si d'un procés judicial en el qual ha intervingut el Consistori. En definitiva, sol·licito a la GAIP que es reprengui la tramitació de l'expedient núm. 106/2024 i dicti la corresponent Resolució, a la major brevetat, en el sentit d'estimar íntegrament la reclamació formulada i ordenant a l'Ajuntament que faciliti de manera immediata l'accés a la documentació sol·licitada”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tan a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre la desestimació de de la reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Així mateix, l'article 20 de la LTAIPBG on s'estableix que el dret d'accés a la informació pública només pot ser denegat o restringit per les causes establertes per la Llei de forma expressa. Igualment, en concordança amb aquest article, les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies concretes de cada cas concret, i s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret, no podent-se ampliar per analogia. A més, cal incorporar aquí les previsions de l'article 22 de la LTAIPBG on s'explicita, d'una banda que els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció i d'una altra que aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

La informació que reclama la persona reclamant és certament informació pública pel fet que es troba en mans o en poder de l'Ajuntament de Tarragona, subjecte obligat per la LTAIPBG a atendre en temps i forma les sol·licituds d'accés a la informació pública que se li presenti. Emperò el dret a accedir a aquesta informació no és absolut i està subjecte a límits, com que els que a continuació considera la Comissió que concorren en aquest supòsit.

Així, aquesta Comissió entén que en aplicació dels límits a la LTAIPBG no procedeix fornir "la còpia completa dels escrits de demanda presentats en el si dels recursos contenciosos administratius que tenien per objecte els expedients de disciplina urbanística incoats contra les construccions de les finques 000400400CF65C0001AL i 000400200CF65C0001HL, així com dels documents que es van acompanyar a la demanda, per l'aplicació dels límits de l'article 21.1 g) i d) de la LTAIPBG", ja que, com exposa el propi Ajuntament de Tarragona "el procediment ordinari 277/2020 del Jutjat Contencios Administratiu núm. 2 de Tarragona, referent a la finca amb referència cadastral 000400400CF65C0001AL, no està finalitzat perquè està pendent de resolució del recurs d'apel·lació interposat davant el TSJC" i argumenta el següent "En relació a l'entrega de la demanda en un dels procediments (procediment ordinari 277/2020 del Jutjat Contencios Administratiu núm. 2 de Tarragona), a la vista de que aquest no està finalitzat, i en base al regulat a l'art 21.1d abans esmentat, hem de fer constar que el coneixement de la demanda, en un procediment que encara no està resolt de forma definitiva, podria veure perjudicats els interessos processals de les parts, donat que desconexim si

aquests són comuns a tots els litigants o l'argumentació esgrimida per uns pot perjudicar als altres en la seva defensa. De fet els processos judicials es corresponen a procediments de restauració de la realitat física alterada de construccions existents en finques veïnes. El que podria comportar algun conflicte d'interessos”.

Certament, l'article 21.1.d LTAIPBG estableix que “el dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: [...] El principi d'igualtat de les parts en els processos judicials o la tutela judicial efectiva”. Aquesta formulació és pràcticament idèntica a la del article 14.1.f LTAIPBGE [Llei bàsica estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern] (“La igualtat de les parts en els processos judicials i la tutela judicial efectiva”), i molt similar a la de l'article 3.1.i CADP [Conveni núm. 205 de Consell d'Europa d'accés als documents públics de 18 de juny de 2009], de la qual prové: “la igualtat de les parts en els processos judicials i el bon funcionament de la justícia” [traducció de la versió oficial francesa, una mica diferent de l'anglesa].

La Memòria explicativa de l'article 3.1.i CADP elaborada pel propi Consell d'Europa descriu amb claredat l'abast i la finalitat d'aquest límit al dret d'accés: “L'apartat i està destinat a protegir la igualtat de les parts en els processos judicials i el bon funcionament de la justícia. Aquest límit persegueix assegurar la igualtat de les parts en processos judicials tant davant tribunals nacionals com internacionals i pot, per exemple, autoritzar una autoritat pública a denegar l'accés a documents elaborats o rebuts (per exemple del seu advocat) en relació amb els processos judicials dels quals sigui part. Deriva de l'article 6 del Conveni Europeu de Drets Humans, que garanteix el dret a un procés equitatiu. Els documents que no són creats amb vista a processos judicials com a tals no poden ser denegats a l'empara d'aquest límit”.

Aquest límit busca, per tant, assegurar que les administracions públiques disposin de les mateixes garanties que la resta de ciutadans per a la seva defensa en el marc dels processos judicials dels quals siguin part, sense que es puguin veure perjudicades pel dret d'accés, que no ha de permetre que la contrapart obtingui per aquesta via els documents i informacions elaborats específicament per al procés judicial, documents i informacions que la contrapart no té tampoc l'obligació de facilitar a l'Administració.

Des del punt de vista objectiu, el límit permet restringir només l'accés a aquella informació que ha estat elaborada específicament per al procés judicial en qüestió, com s'afirma al darrer incís del fragment transcrit de la Memòria del CADP. El límit opera en relació amb tots els ordres jurisdiccional, i inclou també els processos davant el Tribunal Constitucional i tribunals europeus i internacionals (com el Tribunal de Justícia de la Unió Europea o el Tribunal Europeu de Dret Humans), ja que en tots ells s'ha de garantir la igualtat de les parts. Aquesta finalitat també justifica poder invocar el límit en el marc de processos de resolució de conflictes

alternatius a la via judicial com l'arbitratge, en els casos en què l'Administració s'hi pot sotmetre, i en el marc de recursos davant òrgans independents quasijudicials com per exemple els tribunals administratius de recursos contractuals.

Des del punt de vista subjectiu, la denegació d'accés a l'empara d'aquest límit pot operar, naturalment, davant de la contrapart en el procés judicial en curs. Però la garantia real de la igualtat de les parts exigeix poder-lo oposar també front a qualsevol altra persona que sol·liciti l'accés a l'esmentada informació, ja que seria molt fàcil per a la contrapart aconseguir que demanés l'accés una altra persona, i obtenir així la informació per persona interposada; i, en tot cas, encara que qui sol·licités l'accés no ho fes per encàrrec de la contrapart, la informació podria acabar arribant a mans d'aquesta en el cas que aquella en fes la difusió que, com a regla general, es pot fer de la informació que s'obté en exercici del dret d'accés.

Finalment, des del punt de vista temporal, el límit opera només mentre dura el procés judicial, i fins que es dicti sentència ferma. Això significa que també s'ha d'incloure la via de recurs davant tribunals superiors, nacionals i supranacionals.

En el cas que ens ocupa, atès que la persona reclamant no ha aportat cap element a la reclamació que pugui justificar un interès digne de major protecció, cal atendre les argumentacions de l'Ajuntament en aquest supòsit que pretenen, d'una banda, no afectar un procés judicial en curs, ni afectar els interessos legítims de les parts en litigi que es poden veure alterats per la revelació de la informació. Recordem que l'aplicació dels límits previstos a la LTAIPBG es fa al cas per cas, i que cal tenir en compte que d'acord amb l'article "1.2. La finalitat d'aquesta llei és establir un sistema de relació entre les persones i l'Administració pública i els altres subjectes obligats, fonamentat en el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió pública". Aquesta Comissió no considera que el lliurament de la informació reclamada en aquest procediment, en aquest moment, quan el procés judicial de referència està encara obert i se'n pot perjudicar el resultat per a alguna de les parts en litigi, redundi en benefici de cap dels objectius previstos per la Llei.

Pel que fa a la pretensió de la persona reclamant de que li siguin lliurades "(...) les demandes elaborades pels lletrats privats que defensen als corresponents actors en cadascun dels procediments ordinaris núm. 33/2020 i 277/2020 del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Tarragona", com bé defensa l'Ajuntament de Tarragona, i a parer d'aquesta Comissió s'afecten els drets de propietat intel·lectual, i no de forma potencial, sinó de forma real i palesa. El fet que una tercera persona accedeixi als escrits de demanda sol·licitats –tinguem en compte que, en aquest cas que ens ocupa, el reclamant és també advocat de professió- afecta als drets de propietat intel·lectual. Aquest motiu es fonamenta en el que es disposa a l'article 21.1 g) de la

Llei 19/2014, de 29 de desembre. En aquest sentit, s'ha de citar la sentència de 2 de març de 2017, de la Secció 1^a de la Audiència Provincial de Salamanca, número 107/2017. Certament, d'acord amb l'art 10 del Reial Decret Legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la llei de propietat intel·lectual, s'inclouen dins de les creacions originals que són objecte de propietat intel·lectual al seu apartat a): ... escrits, ... informes forenses ..., i qualsevol altra obra de la mateixa naturalesa. És destacable que l'enumeració establerta no és "números clausus", i no pretén contenir totes les creacions objecte de protecció, en conseqüència, se'n poden admetre d'altres. Per tant, la sentència conclou que no existeix obstacle per a considerar que té caràcter de creació objecte de protecció d'un escrit dirigit al tribunal.

Si els escrits processals, com les demandes, elaborats per advocats privats que, cal emfasitzar-ho en aquest cas concret, paguen terceres persones alienes a l'Administració, poden ser objecte de protecció, d'acord amb legislació de propietat intel·lectual, és perquè, veritablement, incorporen coneixements legals i tàctiques de defensa propis, que no tenen perquè ser coneguts per la resta de la professió, ni per d'altres advocats que podrien tenir o representar, eventualment, interessos enfrontats o contraris amb l'advocat o advocats autors dels documents reclamats o amb els clients que han pagat per aquests serveis professionals. Justament aquests coneixements i estratègies pròpies són el *know-how* que es pretén preservar i que és un tret distintiu entre col·legues d'una mateixa professió i que esdevé un dels factors clau que fa que els potencials clients escullin entre un lletrat o un altre. A parer d'aquesta Comissió el simple accés a aquesta documentació, amb vista i sense còpia, afavoria exclusivament els interessos propis de la persona reclamant –que no està obligada a revelar en el marc d'aquest procediment- però a costa d'impactar negativament sobre els drets d'altri i sense que, de nou, l'interès públic o els objectius establerts per la LTAIPBG es vegin materialitzats o afavorits en cap mesura. En aquest cas, ens trobem únicament i exclusiva amb dos interessos privats en presència, els dels autors dels documents i els de la persona reclamant, que, com hem dit desconeixem, perquè no està obligada a motivar la seva sol·licitud d'accés. Cal subratllar, que com ja s'ha dit, aquesta Comissió no identifica quin és l'interès públic que motivaria o justificaria el lliurament de la informació reclamada, per molt que estigui en mans de l'Administració pública, ja que no és informació que hagi produït o hagi obtingut en exercici de les seves competències, i per tant, no és informació idònia per a permetre la materialització dels objectius previstos a l'article 1.2 de la LTAIPBG.

Vista aquesta situació i ponderant els interessos en presència, en aquest cas concret, la Comissió considera que la LTAIPBG no empara el dret d'accedir a les demandes identificades més a amunt i escrites per encàrrec de terceres persones privades i per part advocats privats, tot i que estiguin en poder l'Ajuntament de Tarragona per haver estat part en els processos judicials on dites demandes foren emprades, sense que aquests professionals així ho autoritzin de forma expressa.

En aquest cas concret, l'articulació de com caldria obtenir aquest consentiment queda fora de l'abast del procediment de Reclamació davant d'aquesta Comissió.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 25 d'abril de 2024, resol per unanimitat desestimar la Reclamació 106/2024, d'acord amb allò exposat al fonament jurídic 2 i declarar-ne finalitzat el procediment, així com disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.